

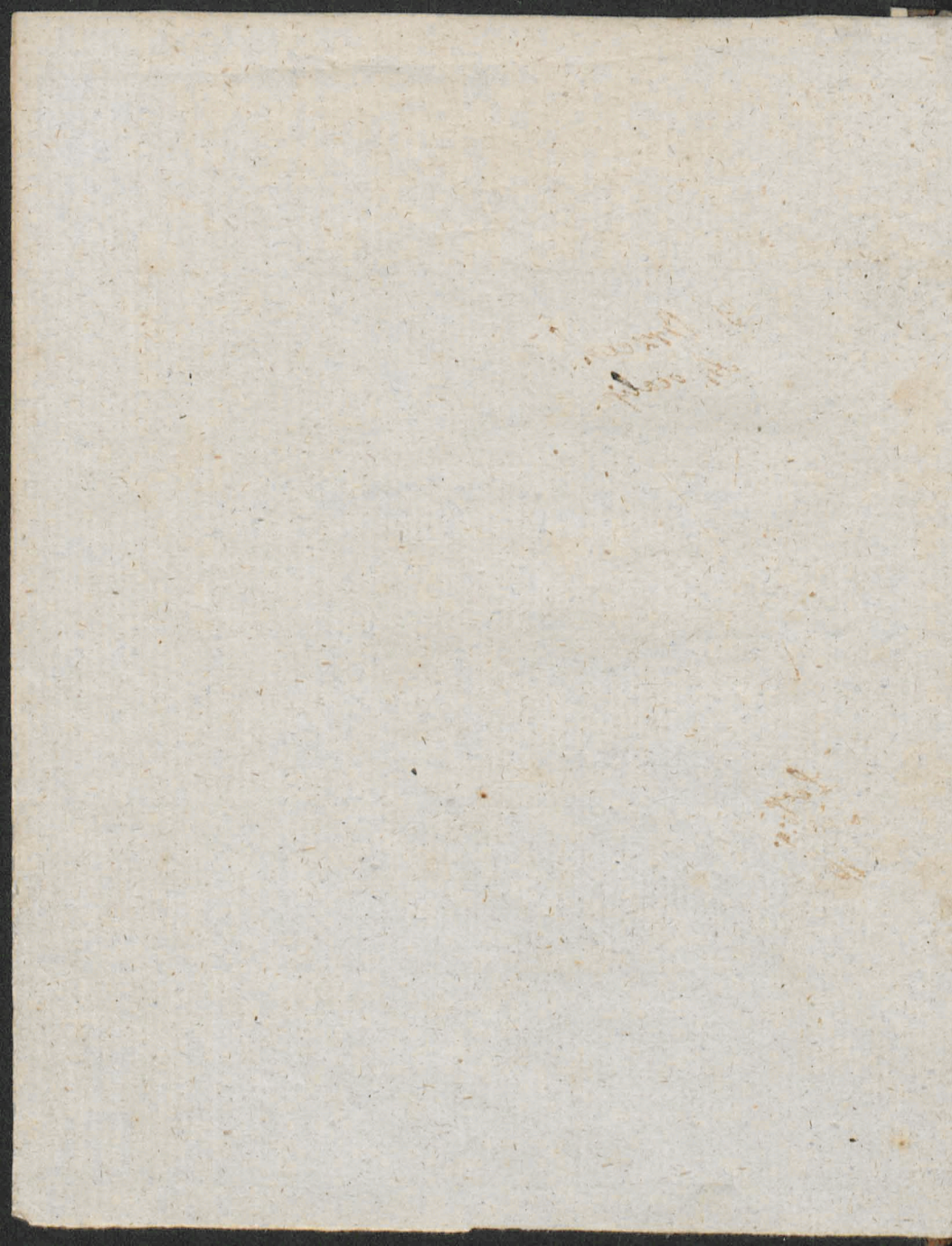
BIBLIOTEKA

Zakl. Nar. im. Ossolińskich

XVII

2210

27
6

STANISLAI
ORECHOVII
APOCALIPSIS

Nunc primum recognita ac e-
mendatius iterum expressa,

LEOPOLI,
Anno Domini. 1630.

ARMA ILLVSTRISSIMÆ FAMI
LIÆ OSTROGORGORVM.

XVII - 2210 - III -

Illustri ac Magnifico Domino.

D. NICOLA O
COMITI IN OSTROROG,
PALATINIDÆ POSNANIENSI,
Drohousensi, &c. &c. Capitano.
Dño ac Mecanali suo.

Ioannes Szeligá Typographus Felicitatem.

RECHOVIVS

ille omnium Eruditorum,
Tanto petit ambitu tanto datus.
Tandem è tenebris edaciq; pulve-
re erutus, lucem conspecturus exit

Illustris & Magnifice Domine. Et si enim ea
sunt nostra tempora, quibus (non iniuria) du-
bites, plusne commodi an in commodi Respub:
literaria sibi debeat polliceri; propterea quod
alibi inuidiæ, alibi eruditæ doctrinæ contemptus
atq; odium ruinam aliquam interminari videan-
tur: tamen cum suus cuiq; honos sit ingenio. (So-
lem etenim auricomis radijs diffusum plurigena
rerum intemperies obnubilare quidem commo-

dè, extinguere minimè potest) expicientem, è
 tenebris per rimulas non nisi blattis edendum
 expositum reperiens, honori suo restituendum,
 filiorumq; REIPVB: POLONÆ. mani-
 bus tractandum popularem, tum etiam vatem
 fatidium prælo submitendum, nec non ab in-
 iuria sua vindicandum oratorem inglorium duxii.
 Magnum siquidem sibi præstitisse obsequium vi-
 debar, si quod mente proposuerat, lucubrati-
 onem nempe suam in effigianda perturbat. REI
 PVBLICÆ POLONÆ facie locatam,
 notitiæ indigenarum conuenarumq; eius tamen
 valetudine felici lærantium, inclinataq; periculo
 sollicitorum, non deesse, commodiore ope cõ-
 currerem: præcipuè cum iam memoriã pragma-
 tum ipsius, magna ex parte penè aboletam era-
 samq; quæ fortunã hau scio, senserim. Quod
 enim olim sæculis illis Igemonicis Tymicisq; in-
 sculpta profundis marmora, erecti ad sydera vsq;
 colossi: incisæ imaginibus Pyramides, nec non
 variegati Stematibus Encomijsq; Icones, ma-
 nu tenendæ illustrium virorum, Póetarum, Ora-
 torum, scriptorumq; anamnisi seruière: non in-
 congruè etiam nostris Epythymiticis annorum
 periodis, nomina laudandaq; facinora eorūdem,
 librorum scriptorumq; multitudine ac diuturni

tate crebraq; reuiuiscencia collustrari retro ven-
 turis sæculis certo certio noscuntur; quibus ex-
 tinctis nec Religio stare, nec RESPUBLICA
 florere, nec vlla ciuilibus disciplinæ exempla diu-
 turna perpetuaq; esse queant. Non igitur, regij-
 cienda sunt (imo extingueda) Dei illustri adona.
 Quis verò tam perfrictæ frontis sit qui bonas li-
 teras scriptaq; ingenua Dei domum esse neget?
 Quis tante vecordia, vt immensum eorum vltim
 etiam me tacente non intelligat? Prisci homines,
 qui lucē veritatis cælestis minimè collustrati suē-
 re, tanti ea fecēre, vt ea è cerebro louis nata esse
 dicerent, Hinc Plutarchus non immerito scriptū
 reliquit: Nos non Hominem aliquem accepi-
 mus repertorem artium, sed omnibus virtutibus
 ornatum Deum. Quod cum de omnibus in
 Genere artibus dictum sit, de APOCALIPS
 ORECHOVII dixisse non erubuero. Eam enim
 esse video, quæ amantes Patriæ Filios labefa-
 ctæ REPUBLICÆ condolare, sensim pes-
 sum eunti subuenire doceat; quæ, ni pristino sta-
 tuti reddatur, interrire; si malagmatibus, fo-
 mentis, antidotisq; iuuetur, REMPVB: flo-
 rescere, nominatissimamq; toto finitimarum gen-
 tium ambitu fore, vaticinetur. Qua in re cæteris
 diuersorum generum scriptis ac doctrinis palmam

præcipere cernitur. Neq; enim ea est quæ singularem vtilitatem affectet, quæ particularibus necessitatibus opitulari instituat: imò ea, quæ communem toti florentissimi nominatissimiq; Regni calamitatem inodorans augeretur, succursum efflagitet, filios cum matre asseruare, diuturnitatiq; commendare aueat. Iustum igitur ducens, **ORECHOVIUM** cui à nuce nomen, enucleare putamineq; suo obscuro eo vsq; præclusum efringere postliminiò edendum, prælo subiciens **Munificis Illustribus ac Magnificæ gratiæ tuæ** manibus offero; illa hominum mendicabula, qui literas scriptaq; sua vel aliorum ad quæstum prostituere, & earum opificium exercere, quam esurire malunt strenuè contemnens, **Librum** nãq; idest liberum se esse **ORECHOVIUS** voluit, ne voluntati suæ aliquam notam infamiæ inurerem; **Musas** suas ancillari minime volo: Tui tantummodo nominis Magnifici patrociniū eo opusculo non defuturum flagitans, quo fauente **ORECHOVII** mei **APOCALIPSIS**, eandem quam hucusq; passa est fortunā effugiat, sudor meus cedat optimè, preliq; mei raucus gemitus, haud vacuum strepitasse videatur. Accipe igitur Magnifice Domine benevolentiaæ meæ **Symbolum** ea fronte, quam gratissimis muneribus offerre

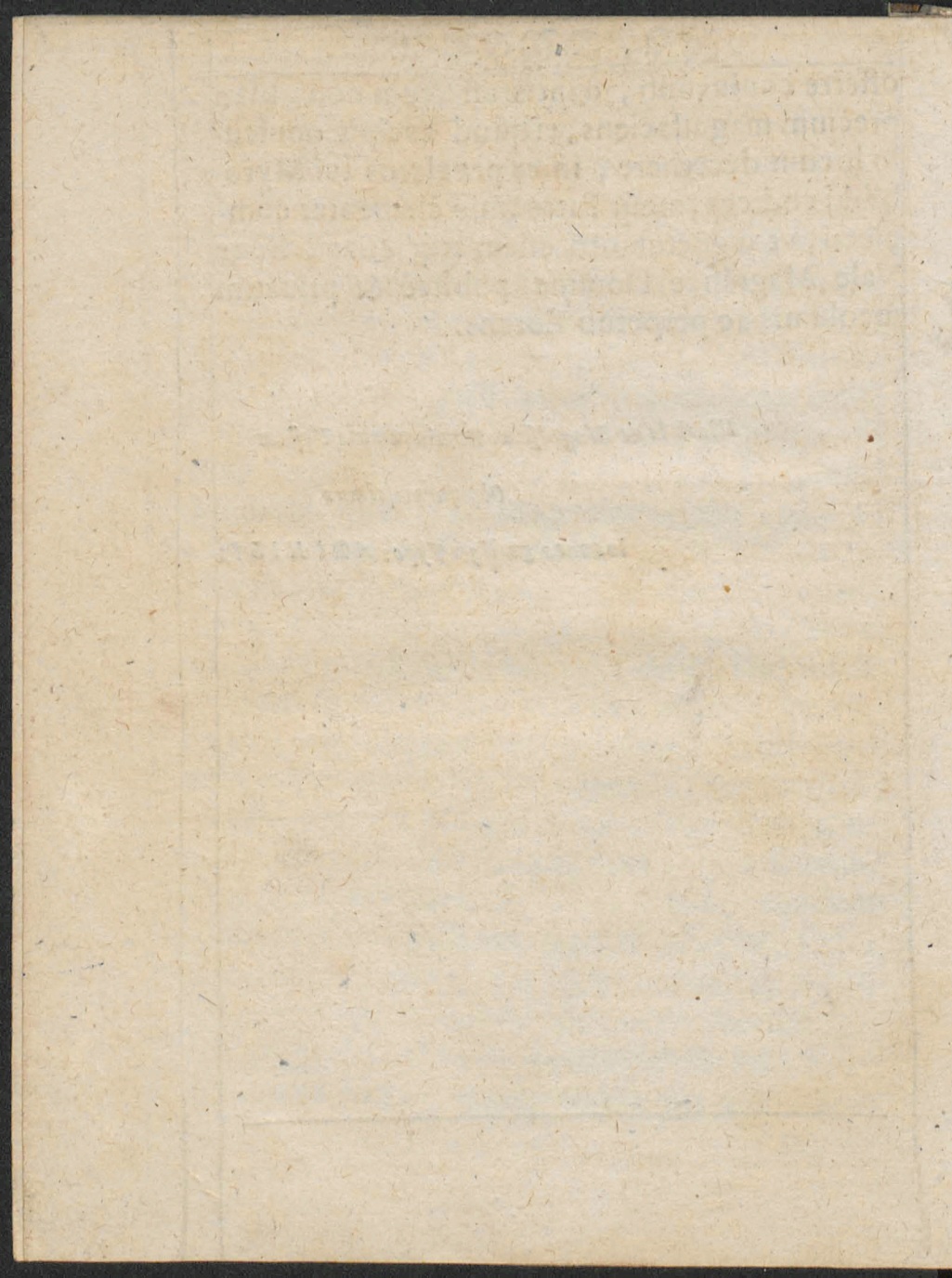

offerre consuevisti, dantis affectum non oblatis
precium magnificans, ei quod accipis opuscu-
lo locum decernere, inter præclaros tui Myro-
biblij codices, meq; Patrocínio clementer com-
plecti, vt dignetur oro etiam atq; etiam. Bene
Vale Magnifice Domine publicè & priuatim
incolumis ac perpetuo florens.

Illustris ac Magnificæ Dominationis Vestræ

Obsequentissimus

Ioannes Sæliga Typo: ARCHIEP:

APOCALIPSIS

STANISLAI ORECHOWII
SEV

Facies Perturbatæ & afflictæ Reipubli-
cæ eiusque restaurandæ ratio.

CAPVT PRIMVM.

VM IN ÆGEO MARI NA-
VIGAREM, ET IN PATMVM
INSVLAM VENTO DELATVS
essem, in continentem excendi, &
quod accidere solet ijs, qui in igno-
ta regione versantur, primum è lon-
ginquo prospectari, & admirari cepi omnia, de-
inde, cum circâ, tuta omnia, viderem, viterius
procedere. Iamque per nemusculum, ædificia
quædam lignea, cincta septis ex caricibus, miræ
altitudinis & operis dubia luce apparebant; quæ
ego cupidus explorandi adire statui. Campus, quo
munitio consepta erat, & lætissimus, & aluentib-
vndis latissimus erat. Hic dum portam patentem

aspiceré, & in eius ingressu, custodes altissimo somno oppressos, alios semiermes, nudos, alios penè corporib⁹ vino sepultos, quos ex varietate vestitus, meos fuisse populares iudicavi. In tâta excu bitorû securitate, nemine prohibente patefactam aulam sum ingressus, cui infestos armis exercitus, ab omnibus partibus imminere videbã, quorû conspectu cor territum, ominabatur ab illis, malum aliquod exitiale impendere. A septentrionali enim plagâ fuit exercitus, legionib⁹ aliquot distinctus, sed in planitië se se non effundês, in maximo vexillo inscriptionē habuit. **MOSCHVS.** Ab Oriente vastandis agris, impetuq^{ue} in aulam facieñ, pharetra quædam longis ordinibus condita multitudo excurrerat, vexilli inscriptionem habêtes, **TARTARI & SCYTÆ.** Ad eiusdem barbariei vicinia, fuerat ingens multitudo frameatorum, non paruo quidem dissiat⁹ interuallo, tamen auida prædæ & rapinæ, cû inscriptione **TVRCÆ MACHMETANI.** Inter Meridjem & Orientem, stabat exercitus bello idoneus, vt cuius Princeps discretionis ambigua, nunc vultû Christiani, nunc immanis turcæ præferebat vt plurimum stipatore Turcico terribilis, cum inscriptione **VALACHI.** Ab occidente pluribus locis, discretæ diuersæ copiæ stabant, an hostiles nescio, valentes apparatus bellico, & nescio quid inter se consultâtes, in vexillo eorû inscriptio præminebat. **GERMANI** Im

minebant

minebāt præterea & alij exercitus, sed nullā omnino inscriptionem habebant.

CAPVT SECVNDVM.

MVNtrio itaque, cuius iam porticum attigeram, nullis omnino propugnaculis, neque in porta, neque circa pargamina prouisa erat, portæ verò inscriptio fuit **SECVRITAS**. Cuius custodes, vt dixi, tam grauitè erant sopiti, vt neque ipsis incursionibus hostiū expergeri possent. In medio aulæ, certis interuallis, disposita ædificia, seu potius castra fuerunt; inter quæ, potiore loco, tentorium ex tela fabricatum, cum titulo, **DOMVS REIPUBLICÆ**. Hæc contingua habuit duo ædificia, ab vtraque parte, quibus innitebatur, alterum, à dextra inscriptum, **DOMVS DESERTA**, alterum in sinistra, **DOMVS VIOLATA**. In foribus Domus desertæ sedebat mulier, reuerenti quidem admodum vultu, oculis ardentibus, & vtrâ cōmunè hominū valentiā, perspicacibus, sed lachrymis & squalore sordidata. Altera manu tenebat calicem cum hostia, altera clauēs. Vestes erant tenuissimis filis, nec humano vt apparebat artificio consutæ, sed violentis quorundā manibus, contextæ: in sinu repositum librum habebat, in pectore ista dictio legebatur. **RELLIGIO**. Ab auribus inscriptio veniebat **VERBVM DEI**. Ab

ore PRÆDICATIO. Ab oculis S P E S. A pectore recordis sede FIDES. A manibus OPERA CHARITATIS. In extremo margine ad pedes EXEMPLUM VITÆ. In limine verò Domus violatæ desidebat specie & pulchritudine insignis mulier, sed languida & assuetudine malorum, quasi sensu calamitatis exuta. Sinistra bilancem, dextra verò enses, terrea rubigine obductum, gerebat, succincta inscriptione IUSTITIA radio libræ, inscriptio fuit ÆQUALITAS. Gladio verò, PÆNA MALORVM. DEFENSIO BONORVM. In contractu, in quo domus religionis erat posita, stabat aliud ædificium amplū columnatim ita extructum, vt quicquid intus ageretur, à circumstante turba videri posset; hoc inscriptū fuit, DOMVS CONSILII. A parte verò Domus Iustitiæ stabat auro intextum tentorium, supra fidem elegans, in cucurbita inauratum, & venti indicem argenteum, cum aquilla deferens, cui superuolitans columba nitida, cælesti fulgore, omnia replebat & illustrabat, inscriptio fuit DOMVS REGIS. In postica parte. Domus Reipub. dum cætera perlustrasse, etiam tale tentorium conspexi, in quod vnum, multorum opes collatæ videbantur, ad id splendidum & magnificum, forisq; & intus, auro & gemis intertextum, inter insignia familiarum, habuit inscriptionem DOMVS REI PRIVATÆ. videbatur æmula Reipub. Nam eius exemplo, binas

contiguas ædes habuit, quibus se à lateribus communiuerat, sed harum vtrinque duplices & diuersæ inscriptiones erant. Nam altera à fronte DOMVS MERITORVM, à tergo DOMVS CVPIDITATIS. Altera à fronte DOMVS DIGNITATIS. à tergo verò DOMVS TYRANNIDIS. Erat sanè, qui sola ædificia, aulæ & domorum, considerabat, & si quod à tergo esset, non animaduertit, vehementer decipiebatur! In domo Reipriuatæ, haberi Senatus videbatur, multis enim, tam Ecclesiasticis, quàm polyticis erat referta, nihil aliud agentibus, quam eas opes, quas hominũ fex inferebat, recipientibus, qui vidit, facilè intellexit, quæ studia Senatus illius, in illa domo, & inter eas negotiationes essent. Quibus vt tutius vacare possent ædesque ipsæ tormentorum præsidij circumualatæ erant.

CAPVT TERTIVM.

STAbat gregatim multitudo hominum, tempus confabulationibus terrenis, deliberabũda, quid rerum (postquam res suas, quisque agere descisset) aut consilij capeffat? cum subito è domo Reipriuatæ, effusa intercurrit, æques fæmina, in omnes homines impunè violenta, cum omni telorum, & armorum genere, sub qua excussis habenis, equus pertinax, ore & naribus ignem spirans, incoercibili cursu, in multitudinem ferebatur, & multos in

A P O C A L I P S I S

terram moribundos, pedibus proculcabat. Mulieris nomen fuit, **LICENTIA**, penes hanc ibant. **SEDITION**, **CONTEMPTVS** **MAGISTRATVVM**. quæ, dum Reipub. testū ipsam videlicet Religionem & iustitiã, præterueheretur, audacter e quo, in vtramque inuecta est, easq; maledictis incessit; quod quidem facinus, illa primū ausa; Ferrebat hinc, innumerabilis Equitū cohors, velut sumouendæ turbæ causa, circūfusa penè veniebat; amplāq; viã, suo numero faciebat, ita vt eadem via protinus irrūperent, tres mulieres, multo auro micantes, quarū germanitatē vultuū, & vestium, similitudo ostendebat. **AMBITIO**, **AVARICIA**, & **L V X V S**. Has sequuti quatuor viri. **PERIVRIVM**, **ADVLTERIVM**, **FORNICATIO** & variæ Libidines vultus muliercularum indutus, **HOMICIDVIM** & **INNOCENTIAE**, **OPPRESSIO**. Horū duorū vestigia, cruore suffundebātur. Quos **RHAMNVSIA** (hoc enim illi erat nomen) sequuta. Nam colligebat, eosque à tergo inspergebatur, quasi pænas ab eis, prima quòq; occasione exactura. Sic & prioribus omnibus, manu minaciter intentans, se ab eorum consortio subduxit, & præterea licentia, cum agmine suo, præterita domo Senatoria, liberè intrabat.

CAPVT QVARTVM.

INterea, è rudi illo tétorio, eductus est currus ve-
 ctustus, & absque temone, vel vetustate còsúpto,
 vel violentia effracto, quem Bos, & Mula grauida,
 trahebát, dorsis viros quosdã diuersæ conditionis
 (vti iudicabã) ferentes: Exigua spes erat profectio-
 nis: quisque enim in suam parté animal virgebat.
 Bos ita inscriptus erat OPTAT EPHIPPIA BOS OPTAT
ARAKE CABALLVS. Mula VERO VBI PEPERERO RES
VESTRAE MELIUS HABEBVNT. In medio cursu, fuit
 triplici subsellio distincta, in quorum excelsiore se-
 debat virgo quaedam liberali forma, sed veste ob-
 soleta & crines inconditè iacentes, pallida facies,
 lachrymisque innatates oculi, iudicio erant valitu-
 dinaria esse, inscriptionem habuit RESPUBLICA. MOX
 itaque vbi steteret currus, Religio, non minus sor-
 didata, cum lustitia sorore sua, etiam ægra, concé-
 dit, & suo quæque subsellio resedit. Reipublicam
 intermediã amplexæ quarum collis Respub. pal-
 lantia brachia circûdedit. Tandè puellæ duæ pe-
 nè venientes, currû manib⁹ sustinebant cum titulis
SPE, PATIENTIA vtraque lamentabilis,
 aspectu miserando, omnes astantes, in sui cômiser-
 tionè adducebat. Sic igitur Respub: profecta, di-
 uersis vectorû & animalium studijs: tardius ad Sena-
 toriã domû, quo contendebat, peruenit. Ante e-
 ius fores dum còstitisset seque ob diurnã absen-
 tiã suã, ignotam illis fore crederet, vereri se dice-
 bat, ne si nihil adferret, ingressu prohiberetur, &

tandem sorores, num quod auri pondus, se penes haberent, quod in munus honorariū Senatui offerret, percunctatur? quæ nihil quidem se habere referunt. Nos iubent tamen eum abijcere animum, cum sit eorum genitrix, quos cum muneribus adire placet; illi verò filij, ostendens (inquiunt) illis maternum sinum, ex quo vitam hauserunt; ostendens vbera, quibus enutriti sunt, ostendens manus & vlnas, quibus gestati, & ad eos honorū gradus prouecti sunt. Quo factō nescimus, an tam crudeles esse velint, quin te obuijs amplexibus recipiant, honoremque debitū matri reuerenter exhibeant, nisi ita immemores & sui & ipsius sint, vt seiplos odio prosequantur. Qui enim matrem odit, seipsum odisse videtur, ægreque ferre, quod in lucem ab ea æditus sit.

CAPVT QVINTVM.

HOC colloquium perfrixtæ frontis mulier, nomine INGRATITVDO eam, vt pauperem & squālidam auersata, contractio supercilio intro se recepit. Inde illic egressa est virgo, aspectu vultuque toto Solis instar fulgente in pectore scriptam habēs VERITAS. Hæc conspectum in currum Reipub. ferens, alacriter complexa, quidnam sibi velit, quod tam mæsta, ægra, & sine vllō debito comitatu, præterquam sororum, ad Senatoriā domum venerit, rogat. Illa ad filios inquit venio,

9

quos ideò peperi, ideò nutriui, vt in mea quoque necessitate, mihi succurrerët, vt dum hoc adhuc vitæ reliquũ est, me sibi, seque mihi incolumes seruët. At vbi illi sunt, quod nemo exit obuius? nemo matrè salutat? Ne mirere VERITAS ait, Nemo enim intus est, præter antiqua vestigia quorundam in puluere relicta. Quos autem per columnas vides, hi quidè de te benè sunt meriti, sed latètes de tua liberalitate pendent, te egente etiam egeni. Ideo neque tui cura illis est credita. Sunt inter illos & alij, sed præmaturi adhuc, qui tibi auxilio, nondum esse possunt. Bona me tamen Spes habet, breui te illis magnoperè curæ futuram? illi verò quos separabas hic iam adesse nondum venerunt, diuenter enim, ad domũ Reipriuata, vbi totos dies consumere solent? illi soli addicti, vt autè de te consulant, ne in mentem quidem eis venit. Nã, quod Comitia sua celebrant, faciunt id speciosè sub prætextu, vt iurares, de te agi omnia, tamè eo vergunt, vt eorum respriuata, hostis tua; salua, incolumis, & diuturna esset: Sed & conuētus eiusmodi, iam intermississent, nisi à thalami tui præfecta LIBERTATE præsertim Equestri, obseruarentur. Quam autè tibi, dum conueniunt, tuæque causæ faueant, ostendūt eorũ vota & sententiæ, ex ordine dici solitæ. Quæ si parùm faciūt ad fidè, vidæ eorũ professionè, quæ iam futura est. Huc enim tu sola derelicta, quasi peregrina & ignota venisti. Respri-

uata verò, quæ tuo beneficio, tuo succo viuit & creuit, eorū comitatu, aurea theda, etiã hûc, vbi de te sola videbitur agi, adducetur.

CAPVT SEXTVM.

Offusa lachrymis vultum Respub. veritati ac pensum parabat? cum buccinarū sonus, cum pulsu Stympanarū intonuit, atque ex tēplo, armati tres viri apparuerūt, recta ad Rēpub. veniētes, prioris nomen fuit inscriptū AMICITIA simulata qui equo glauci coloris vectus, lolo vulpē ducebat. Secundi ODIVM INTESTINVM hic equo Veniebat Cinericio, lupū stropho, venatu ducens. Tertij INIMICITIAE APERTÆ qui vrsū cathe-
na ferrea duces, fuluo equo vhebeatur. Hi Rem-
publ: adhuc, in suo curru, ante fores Senatoriæ do-
mus iauenissent, conuitijs eam incessere, quod te-
nuis fortunæ mulier in tam publico loco, qua Re-
gi & Senatoribꝰ esset iter habendū cōstitit. Ad-
uolantibus igitur, magno impetu, currū & feris in
iugales irruentibꝰ, actis in diuersū iumentis, curru
dissoluto, & disrupto, misera Respub. iam antea
languida, vnâ cum sororibus ægris, miserabiliter,
& sūma cum indignitate evertitur. Quæ dū euer-
sis Sellis collaberētur, mulier quædã, nomine DI-
REPTIO tres illos viros sequuta, reliquum quod
habebat Respub: diripi, ab eaq; tolli debere, voci-
feraba-

ferabatur, ipsaque perpetuo fieri captiuam. DESPE-
RATIO vero, socia Direptionis, arreptum cultrum ei
 iugulo diffigere cum properaret SPE in eam irruen-
 te, ab incepro destitit, cultrumque, vagina recondit.
 Conuulsæ & ipsi Religioni calix, & sacra, quæ fe-
 rebat, nefarie in terra prociderunt. IVSTITIÆ. bi-
 lanx & gladius fracti. Pudefactæ, ea iniuria vir-
 gines, collectis suis armis, cum miserabili cõplora-
 tione attollunt Rẽpub: & præeuntibus villæ, causa
 ancilis, in lectica, semimortuam ad suas ædes deferunt,
 & paupere strato, deponunt. Misera Religio, denuo
 in vestibulo ædis suæ reledit, subiecta capiti manu,
 quasi nihil aliud nisi obitum, & finem suum expecta-
 ret? Misera Iustitia, nequicquam sublato ense, mediũ
 perfracto, sedens in limine domus suæ visa Religio-
 nis facie, lugubriter fleuit.

CAPVT SEPTIMUM.

DVM hæc cum Rẽpub. eiusque contubernali-
 bus aguntur, prodit iterum illa RAMNVSIA
 vindex, cum patera plena venenatis facibus, & cir-
 cũstantẽ multitudinem ex ea potat, quæ dum bibis-
 set, confestim ex ea turba egressa est mulier nomine
CVRIOSITAS, & exquisito gressu, domum Rẽ-
 pub: subintravit: & collustratis perturbatisque om-
 nibus, tandem & liberẽ, gladio IVSTITIÆ erepto,
 ne superesset quod metueret, ad Religionẽ mactam,

in vestibulo sedentē ingressa, clauēs ex manu illius extorsit, & in penetralia tēpli deuenit, libros omnes euoluit, cōcerpsit, pedibus procontriuuit. Hanc sequuta alia mulier, nomine **DVBITATIO**, post se ducebat **ERROREM**. Tandē improba quædam mulier **PROPHANITAS** adueniens, tam illa quæ in vestibulo, quam quæ in ipso tēplo piē admonitionis causa erant posita, euertit & violauit. Nec mola, vir quidā furax, di&° **SACRILEGIUM** in opes Ecclesiasticas, & quicquid auri atque argēti, sacra ædes habebat, inuiolauit, & sibi vendicauit, **Confestim s̄c̄lesta IMPIETAS** in ipsa aras, & in ipsum Ciboriū irruit, & sacra in terram abiecta impiē conculcauit. Hæc cum ne quicquā reclamāte Relligione patrarentur, superuenit mulier portētoſa, nomine **BLASPHEMIA**, in Deum omnia maledicta proferēs. Signum quo Saluator vicerat, Signū detestabile clamitās, & multa alia quæ horret animus, in Præpotentē essentiam Dei, æc in peruestigabilem eius Maieſtatē, impudenter deblaterabat, Hæc vbi facta, & iam nihil integrū, nihil intactū, nihil non violatū esset, ingressus est homo, miræ altitudinis, quasi de numero Gigātū, nomine **ATHEISMVS** sororūq; omnia illa facta collaudauit. Quæ ita collaudatæ mirincē gestiebāt, sibi que placebant. Ecce verò illis templo egredientibus, spolia que varja, aurea & argentea, calices, patellas, candelabra corrigiollos efferentibus; conti-

nuò ex improuilo Draco triceps, allapsus est, vnũ
 illius caput caninũ cæcum, inscriptũ CECITAS.
 Alterũ Rhinoceroti simile, cum inscriptione BEL-
LVM. Tertiũ vulturinũ, cum inscriptione PESTIS,
 subentre FAMES erat inscripta, circa omniũ capitũ
 colla, legebatur SERVITVS. in pedib⁹ EVERSIO
SEV EXCIDIVM & DESOLATIO, in dorso FI-
NIS SEV INTERITVS. In cauda INFAMIA SEMPITERNA.

CA P V T O C T A V V M.

A Spectu Draconis, cum tantus stupor, & trepi-
 datio esset, vt multi velut symulachra starent,
 vndiquè spectatus, confluente multitudine, nouus
 exercitus, à domo Reipriuatae apparere incepit.
 Primi erant viri, Camerae, Graues, rubras togas in-
 duti, & superpilicia candida, equis albis euntes :
 supra quos, coturnix pari lentoque volatu, rostro
 linteolũ carbascũ tenuissimum ferebat, cui inscri-
 ptũ erat EPISCOPI. Hos cõtinuo sequuti quin-
 decim maturi senes splendidi, vultu grauitateque
 oris spectati, in quorũ vexillo eminenti, inscriptũ
 fuit PALATINI. Quos nullo interposito spatio,
 magnum numerũ virorũ, certis ordinib⁹ subsequen-
 tus est, nomen eorũ virorũ CASTELLANI. Ec-
 ce autem quatuor iugales inscripti. POPVLARI-
TAS, TVRBA, CONFVSIO, CALAMITAS,
 fulgidũ autẽ & ebore carpentũ trahebant, in quo

sedebat mulier amicta, luxuriose, adeo, ut auri & purpuræ fulgoræ, oculos hominû hebetaret, & in solum deijceret, nomen habuit **RES PRIVATA**. Ad huius genua, sedebant duæ fæminæ, duplicè habentes inscriptionē, nam frontibus **MERITA & DIGNITAS**, à tergo verò **CVPIDITAS, & TYRANNIS** inscripta fuerūt, eo ferè modò, quo & illarû ædes. Carpentû Reipriuatæ, ingens multitudo, vtriusq; status hominû sequebatur, & multa puerorû agmina, qui digitis, auos, proavos, & maiores suos ostentabât, ne ab illis desererētur, sedulò cauebat. Hic, cum omnes Senatores, à multitudine admonerentur, ut errantia illa portenta. **LICENTIAM & tandem CVRIOSITATEM** subsequutâ considerarent? & si quidē certum exitium portédant, vel potius ipsû sint exitiû, è medio tollerent, & è patria nostrâ abirēt, surda aure præteribant, & veluti vanos Plebistumultus auersabâtur. At cum præterualli turba inciperet saxû quod forte iacebat, hæc sublato clamore verbapro tulit. **O VOS ANTE RVINAM NOS DVRIORES SENTIMVS LAPIDES QVOD VOS NON SENTITIS, HOMINES MVLTORVM EXEMPLA NON VOS MOVENT VESKA MOVEBVNT.** Hæc vbi verba audita sūt, tânta cõsternatio animos omniû inuasit, ut aliquot Senatorû rei nouitate tēriti, ex equis semianimes delaberentur. inuecta tandē Reipriuatæ, in domû

Consilij, cum suis amanuensibus, locum potiorē occupauit, clausaque est ianua, ita vt præter Regē ipsum, nemini pateret amplius ingressus.

CAPVT NONVM.

Confestim, eiāculatis tormentis, & ad tubas pluriū vocū tympanis pulsis, extētorio Regis, euoluebatur ingens agmen Equitum, torquibus aureis adornatum, sed amiētū, multæ peregrinationi cōmodo, in quorū medio cinctus plurimis Stipatoribus, gestantibus altas secures, vir quadragenarius augustæ Maiestatis, pleno & amabili vultu, nigra veste, capite aureā coronā, sinistra malū aureum, dextra verò sceptrum ferens, equo proficiscebatur, nomen habuit REX, quem duo senes, spectati grauitate, cum bâccilis anteibant **CONSILIVM & VOLVNTAS.** Et primum autem, Magister cameræ Reipub: cuius nomē erat **SENSVS RVINÆ** Regem non procul abesse vidit, mista lachrymis lætitia, ad pedes se illius abiecit, & non orare solum, precans opem, sed pro debito petere, vt de miseria Rempub: nuāc hæram suā à domesticis suis, non solum derelictam, verum etiam direptam & oppressam, quā primū restaurandam, prius adhuc, quā ad hostes fama eius rei perueniat, agere instituat. Nam si in ea conditione eam deserat, yix Deorum opibus, quū

extremo

extremo malo afficiamur, resisti posse extrinsecus ab hostilibus armis, multum terroris & periculi esse: intrinsecus autem, ita omnia feruere (quod solum ad mala acceleranda suffecerit) tantam in omnibus statibus, tam in Ecclesia, quam in Politia esse seditionem, ut nisi Deus modum exhibeat, quo imminens propulsari posset exitium, iam omnia humana consilia frustra laborent. Sentire enim se, & iam penè versari sibi ob oculos, presentem vitam, non tantum ex eo, quod ad eò Respub: decumbat? sed quod neminem adhuc videat, què, tam præsentia, quam imminetia multo grauiora mala, ab eo lethargo excitare possint, ita omnes in perditionem & extrema, manibus & pedibus tendere videri, quasi occasum patriæ, cum exultatione expectarent. Ut igitur pro Officio suo, proprietate Patriæ debita, pro eo ac res omnes, in ruinam inclinatæ postulant, eam curam in se accipiat, ita se comparet, ut tam præsentibus malis, quàm luctu, in quo metu proximæ calamitatis illi subiectæ ditiones versantur, iam tandem aliqua Deum ope tenentur, magno cum fletu per Deum immortalem obtestatus est. **S E N S V S R V I N Æ** oratio grata erat Regi, libenterq; & attentè, eam audisse visus erat, & tandem ipsum sensum Ruinæ, benignè, propria manu erectum, inter alios Curie suæ præfectos, adsciuit. Itaq; ut primum, ad domum Senatoriam accessit Rex, ab omnibus, cum ingenti gratulatione, & lætitiâ exceptus, atq;

ante eunte Sensu Ruinæ cum CONSILIO & VOLVNTATE introductus, suo tribunali con-
 sedit. Tribunalis verò inscriptio, supra caput Re-
 gium, fuit talis. REX QVI IVDICAT IN VERITATE PAV-
 PERES, THRONVS EIVS IN ÆTERNVM FIRMABITVR,

CAPVT DECIMVM.

FACTO igitur confesso CONSILIVM, gubernator
 Regius, indicto omnibus silentio, memor eorū
 quæ paulo antè, à Sensu Ruinæ, dicta & petita suat,
 his verbis sapientissimū Regem affatur. Iubens eū
 primum esse memorē, in quanta tranquillitate, qua
 rerum gestarū laude traditā à Sacratissimæ memo-
 riæ parente suo, Regni curā accepit? deinde quam
 spē Regis optimi, sua optima, & verò Rege digna
 indoles, fecerit, quem non sorte aliqua, sed tamen
 diuinitus omnes subiectæ Prouinciæ, sibi oblatum
 gratularentur, tantis ingenij dotibus, tanta sapien-
 tia præditum, vt omnibus ante se Regibus hanc
 palmā eripuerit, & sicut alij gubernandi, sic ille
 benè Administrandi Regni perfectam rationē ha-
 biturus videretur. Rerum qui fiat nescire se ait,
 quod sub eius sanctissimo dominatu, non omnia
 pro voto habeamus, sed plurima tam in Ecclesia
 quàm Repub: contra fas & omne decorum fieri,
 indeq; nos iam etiam manifestis poeniss affici vide-
 amur, semperque *melio rem verum conditionem*

expectantes, in deteriora grauioraque labi quoti-
 die videamur. Cuius sibi non videri aliam causam,
 nisi nostra communia scelera; lustè enim Deus no-
 stras spes in diuturnam expectatione differt, vt no-
 strâ conuersione, vitæque emendatione videat. Iu-
 stus est, nihilque erat moraturus, si nos in corrigē-
 do, nullâ moram fecissemus. Quod si diutiùs à no-
 bis expectat, quod illi debemus? quare molestum
 sit. nos ab eo diutiùs expectari, quod nobis non
 debet. Non itaque videre sibi mirum, quod non
 omnia ex animi sententia habeamus, sed mirû po-
 tiùs, adhuc tam prosperè nobiscum agi, in tanta, li-
 centia & omniû à Repub: studijs auersis in tanta
 impunitate, vt quoquo te vertas, nihil nisi cædes,
 direptiones, oppressiones, sacrilegia, homicidia,
 stupra, libidines, periuria videas, vt incredibile sit,
 mundû vel saltè hoc Regnû, diutiùs stare posse, in tot,
 & tantis flagitijs. Quare, si & rerum necessitati sub-
 uenire, & hominû expectationi satisfacere cupiat,
 hoc se petere, & consulere. Primû vt & se Regē
 esse meminerit, deinde qualis Regni Regem, in
 quo sit, quâ simillimus nauclero, qui ad nauis præ-
 cipuû gubernaculû, clauû positus artem lenear,
 eius ita gerendæ, nec vbi aut in Syrtis, aut in Sa-
 xa latentia impingat, vt intelligat, sibi, non sui cau-
 sa Regnû esse datû, sed se Regni illius causa, seque
 Regni custodem esse, non Regnû sui. Inde leges
 Regni, non tantû vt cognitas habeat, verûm etiam

omnes in executionē ducat, quarū vnicus sit ordo. Ivs ET IvSTITIA, quæ nihil aliud sunt, quā vniciquē quod suū est reddere? in quo principē locum habent ea, quæ Deo tribuenda sunt. Secundum diuina ea ponantur, quæ subditorū salutem, libertatē & tranquillitatē tuentur. Hoc est autem, vt si quidem nec domi, nec ab hostibus sumus tuti, ob idque & salus nostra, tenui pender filio, & libertas, iam durū periclitatur. Et quemadmodum vnum est Ivs, ita eadē, ac penè æquali sub legum conditione viuant, tam potentes, quā inferiores, & præsertim, quos à qualitate diuina ministeria non exemerūt. Nam de his statuere Regis non est, nisi quod ea tangit, quæ communia sunt omnibus, sed hoc se de Polyticis dicere. Videri enim sibi libertatē hominū, illis subiectum Prouincijs, vanum aliud quod nomen, rei non existentis esse, solereque eam, raptari passim, esseque illud, vel hic verissimum quod Anacharsis Scyrha, solitus est dicere. Leges similes aranearū sibi videri. Nā quemadmodū illæ, sic hæc ex capitis, debiles & imbecilles detinēt, à locupletibus autem & potentibus rumpuntur. Si itaque illum cardinē, tenere volet, ista quoque singula tenenda omnino esse.

1. Adhibendam esse Legum austeritatem, poenasque contra grassantem licentiam extendendas oportere.

2. Oppressos, & calamitosos homines protegi,

illisque sine aliqua procrastinatione Ius & æquum fieri.

3. Nil per gratiam cūquā indulgendū, nihil per vim cuiquam inferendum, sed in omnibus, boni æqui que rationem habendam, in quo solo fortitudo imperiorum consistit.

4. Ita Regni Rempub: procurare, ne dum partem aliquam tuetur, reliquas deferat.

5. Æquali semper in omnibus animo esse.

6. Subditos præsertim Officiales in officio retinere.

7. Senatores, verè Senatorio in Rempub: animo constituere.

8. Bonis semper, & vt plurimū doctis viris stipari.

9. Adulatorum sermones, vt coruos rapaces auersari. Vt enim hi effodiunt oculos, sic illi animi habent cogitatus, & sunt veræ pestes boni publici, in eorum que locum, qui salutaribus consilijs animum instruant, & quorum virtus, per gradus varios, tūm domi, tūm miliciæ probata sit, qui que pro Republica dum opus esset, corpora sua opponant, coaptare.

10. Conspirationes, & omniā suspecta ac seditiosa contenticula, præter institutum Regis facta, punire & prohibere.

11. Seditiosos turbatores, tranquillitatis publicæ, rerum que nouatores, ad Reipub: gubernacu-

la, non admittere ; tales enim foris perditionis sunt.

12. Rebelles Iurisdictioni vtriusque gladij coercere, ac in disciplinam & ordinem redigere.

13. Regni ararium, in solam defensionem, Regnique munimen conuertere, luxum ex omnibus statibus extirpare, leuia serica, purpuras, interdiceret, & eos sumptus, qui quotannis ingenti molle, eam prouinciam depauperant, in arma, panoplias & belli apparatus conuerti præcipere.

14. Cupiditates suas, & seipsū vincere, vt enim hæc illustrior est victoria, ita magis Principem cōmendat, quam si de plurimis hostibus triumphet.

15. Postremo in se, omnia velle conspici, quæ Christiano Principi inesse debent, vt quod alios omnes facere cupiat, ipse prior in se exemplum ostendat. Qui enim rectè ducit, vt alij rectè sequantur, facit. Hanc prope viam vnā Regno animam fore, & facilius de auertendis hostibus, qui in direptionem huius prouinciæ, arma & animos intenderunt, agi posse. Præterea quod in libero Regno, primum & præcipuum est, curari oportere, vt quemadmodum in rebus humanis, nihil est stabile, si principem decedere contingat, sine longa disceptatione sciri possit, penes quem sit summa rerum. Ne dum plebe currēte in diuersa studia ambigatur, quo inclinanda voluntas sit, ex hostibus aliquis erumpat, & turbet omnia su-

bitò aduentu. Quod si tum omnes simul, in res in-
 deliberatas & improuisas, incidant (quod omen
 Deus auertat) quid aliud præstari possit, quam
 noster interitus & euersio, quod ne eueniat ab illo,
 vel in ea parte, magnoperè enitendum esse. Hanc
 Cõsilij orationè Rex benignè audiuit, cui & VO-
 LVNTAS Regius Vicegubernator, cum ànuisset,
 apparuit homo Eques; vasto corpore absque ca-
 pite, cum hac inscriptione ABS CONDITVM
 DEI IVDICIUM quo viso Rex, non parum
 extimuit.

CAPVT VNDECIMVM.

TAndem VOLVNTAS Vicegubernator
 Regius, ad Senatores pro Rege, talem oratio-
 nem habuit: iubens eos primùm apud se perpen-
 dere, quàm obrem eos honores adepti sint, vnde &
 ipsi & eorù posteri, tum dignitate, tum opibus,
 inter homines excellant ac existiment: his fortu-
 næ bonis, non solù nō insolescendù sed ne fidèdù
 quidem esse, vt quæ fortunæ arbitrio, stent que ca-
 dent que scirèt, non minus periculosù esse, in pro-
 spera fortuna altù sapere, quàm in lubrica via cur-
 su certare. Hanc enim esse Fortunæ naturam, vt
 vicissitudine delectetur, & perpetuo, deijciendis,
 summis ad infima, & in finis ad summa euehendis
 laboret. Propterea illis esse cauendum; ne si eius

bonitate abutentur, & se in animos atque factum, oblitum fortis ex qua emerferunt, erigant, grauiore casu illius voluntate corruant. Deinde, cum omnia fluxa & caduca sint, suam omnem gloriam, in præclarè gestis meritis erga Rempub. sitam existimēt, horum aternam memoriā permanere, hæc firma imperia, has veras opes, in quas, nec casus, nec fortuna, nec tempora, quicquam iuris habeant. Quapropter, ut sui officij & loci, quisque memor esse velit, & quam optimè patriæ consulat, & Regi salutaria consilia suppeditet; velintque sibi ante oculos proponere, quæ sit rerum facies, qui status, in eorum patria quæ omnia quoquo te verteris, quasi flere videantur, omnia horrere & squallere, causasque ipsi, apud se requirant, quid fiat, quod ipsa penè machina Regni, & patriæ eorum perniciem & ruinam loquatur, quam nullo de fonte alio, ea mala prodierunt, nisi ex auersione eorum à Rempub: ad propriorum emolumentorum, ratione & desertione, propriæ vocationis; atque hæc duo eo rem adduxisse, ut licentiæ euidam Barbaricæ, fenestram aperuerint quæ nullis iustitiæ poenis coercita omnium domos, tam horrendis seditionibus & dissidijs repleuerit, ut in media Scythia, non in Regno, Christianis Legibus imbuto viuere videamur. In his eiusmodi malis, & alijs proximis, grauiorisque calamitatis iudicij neque ipsos esse negaturos, si in se descendant, an ijs honoribus digni sint, si ea officia, quorum gra-

tia, eos

tia, eos gradus adepti, negligent, si nihil præter
 Rempriuatâ in securè assumant, tanquàm publica à
 quibus priuata dependent, nihil ad eos pertineât.
 Si pro custodibus proditores, pro defensoribus
 oppressores, pro patrib⁹ hostes se patriæ exhibue-
 rint. Si rapinis, contentionibus, odijs priuatis, mis-
 serâ patriæ Rēpublicâ dilacerarent, si Religionem
 Christianam antiquâ & Orthodoxam, nouis com-
 mētis violent, alij verò vnâ cum sua vocatione
 deserant. Si nullis damnis publicis cōmoueâtur:
 Si præter gentium omnia iura, & regni leges pro-
 prias, bonâ Reipub: priuata cupiditate, ad se trās-
 ferant, templa, non sine grandi Sacrilegio euertât,
 dispolient, alij verò ad ea obmutescant, & cōniues-
 ant. Si placari diuinâ iram, auertiq; calamitates
 publicas posse, in tanto furore, demolientiū tēpla,
 euertentiū altaria, blasphemantiū diuinū numen,
 in tanta ambitione, & nefandis absque numero
 flagitijs, quibus omnibus, nisi illi ipsi careant, &
 manus circumferant immunes, & passim alijs eiuf-
 modi obsistant, nequaquam eos fidos Reipub: Se-
 natores, esse posse. Si verò culpam in quē aliū ver-
 tant, quòd in tam trepidis rebus, & tanto discrimi-
 ne Reipub: sēdeant domi desides, mulierum ritu
 inter se altercantes, Regē inspiciant quo spectet,
 quò animū & omnē suam curâ intendat, ita procul-
 dubio, culpam in se, rursus esse recepturos. Illi si-
 quidem, efantis virtutibus exornato, non tantū,

ad laudabiliter gerendum Regis officium, nihil deesse, verum etiam eum animum, eam voluntatē adesse, ut primo quoque tempore Reipub: ab ea conditione vindicet, quæ talis nunc est, ut nihil boni diuinet animus. Cum autem non ignoret. CHARITATEM, mutuam vitam esse Reipub: quæri enim solet, qui fiat, quod in sua Reipub: adeo discordem Senatū habeat, nihil dubius respondit. Ordinū discordiā venenū esse Reipub: quam ut reprimere, ac extinguere possit, nulli labori, nulli difficultati suæ, sæpius non pepercisse, sed clementiā, & verè Regiam, placibilitatē, quæ alias, in hoc tam libero Regno, Principibus semper laudi ducebatur, absque profectu fuisse, usque, adeo verò, omnia licentiæ semina in cursu esse, ut meritò tum seuerioribus Legum remedijs, uti oporteat, alioquin esse verendum, quam trepido & misero statu versetur, ne domestica mala, iam iam documentum præbeant. Orare itaque illos, & pro debito petere, ut ad concordiam inclinent animos, & simultates omnes, præsertim ita laborante Reipub: deponant, ut meminerint DISCORDIA CIVILI EXTOLLI HOSTILES ANIMOS, FRANGI AUTEM ET TERRERI CONCORDIA. Vntiquam & Orthodoxam, in IESUM Christum fidem, aut nouis cultibus profanent, aut pro suo quisque palato & libidine fingant. Sed iam in quo nati renatique sunt. sanctæ & religiosissimè àple-

stantur, atque ad extremū capulum tueantur, & deffendant, alienam messem sua falce vident. Sed intra metas Officij sui, tam seculares quàm Eccle. siastici, si se contineant, in Deum impios vt vident, seque ab eorum commertijs se gregent; nihil per ambitionem pestem Rerūpub: nihil audacter, nihil temerè agant, sed amussim, Legū patriarū, in omnibus sequantur. Ad summū vt omnia sua studia, in solum boni publici vtilitatē, cuius causā tam insigni Magistratu fungantur conferant, si cum dignitate & fide, patriæ debita, de eo loco quē adepti sunt, cæteris Reipub: filijs, conspicui esse velint. Ad hunc ille modum, cum perorasset, multorum ex Senatu assensu carebat, visum enim erat, aurib⁹ eorū, acerbam hanc orationem fuisse.

CAP: DVODECIMVM.

EX templo famina quædā nomine RETHORICA, in medium ingressa est ex improviso, ad satietatem, ne dicā ad nauseam, audientes, oratione sua morata est, verius quàm mouit, vt de redigendis in meliorē statum rebus agerent: Quæ vbi perorauit, veluti morbo aliquo correpti, ex ordine, quisque suas sententias, dicere cæperunt, tam longas, & tam diuersas & dissentientes vt & in multos dies, articulos extraherent, & nemo esset, inter eos inuērus, qui dixisset, quod alter approbaret. Quod

capita, tot sententiæ, tot cōsilia, tot voluntates erāt. Nam & illi, qui corrupto iudicio, manifestè loquuti erant, meliori voto credere recusabant, ne insciam suā arguerent, sed vittricem, salutatibus aliorum sententijs opponerent, & illi, qui rectè loqui videbantur, moderationē nullā sermoni suo adhibebant. itaque dūm curritur in contraria, non fuisset alius rerum eventus, quā tumultus & confusio, nisi venerāda forma mulier, cum inscriptione ÆQUALITAS interuentu suo, ineptā illā Rethoricam, & magis arma quā pacē & salutem Regni, spectantes sententias cōpremississet, sui que potiorē rationem esse habendam, præsertim in tantis rebus docuisset, in quibus ea tempora venerunt, quibus res vestræ, tenui filo pendent, & quibus post tantam luxuriā longæ fœlicitatis, & indulgētiam diuturnæ fortunæ, ad extrema propè ventū est, & poena flagitijs vestris prouocata in penetrabilibus vestris versatur. Quæ malè, si vos viri estis, non verbis sed factis (nam quis dicendo, beator vnquā esse potuit, non altercatione, sed charitate, & mansuetudine, non fastuosa præsumptione sed modestia, non temeritate, quæ præterquā, quod stulta est, etiam in felix est, sed facilitate, nos amoliri oportet. Ut igitur res, quæ maximè vrgeāt, pareāt, nec tam odiosa, quā etiam damnosa loquacitati vacarent, memores malorū, in quibus versantur, castigatione etiā verborum adhibita, adhortata est.

CAPVT TREDECIMVM.

Stabat adhuc **ÆQUALITAS** propè cōcio-
 nabunda, cū ingressus, ex turba hominū, vir an-
 te Regis aduentum, ab officio repulsam erat pas-
 sus cum Rege, turbæ illat̃ prohiberi non poterat,
 dictus, **TIMOR DEI**. Primū ad Regem,
 deinde ad Senatum, faciem terribilem ita obuertit,
 vt & vniuersi trepidarent, & Respriuata eorum,
 quæ hominē fortassè priūs, non mouerat: penè es-
 moreretur, & simū aduertit, Senatoribus plerisque,
 indignanter, suū aduentū ferri, existimantibus, à
 Rege introductum esse, sic pro Rege, & pro se re-
 spondit. Indigna, inquit, Optimates in Regem
 hæc vestra indignatio est, quòd hūc introirem. Nā
 vt illius arbitrio hūc non veni, ita neque abibo. Nā
 sine me, omnes hi vestri conatus, vani sunt, & irri-
 ti, erūtq; si me à vobis excluderitis, quòd penè om-
 nes cupere videmini: Respriuata enim, quæ meo
 aduētū territa exanimari cœpit, vos sui amore a-
 deò mancipauit, & obcæcauit ne id, quod rectū &
 honestū est cerneretis, sed vt frāudes illius, pro ve-
 ris bonis, sēper amplectamini. Verū si quid vo-
 bis sanæ mētis est, facilè intelligetis neminē vnquā
 ab illa, ita fideliter adiutum esse, vt ea sola patrocini-
 ante, tutus esse potuerit. Vertite itaque Senato-
 res oculos, & studia vestra aliò, videbitis Rēpriua-

19

tā vestrā, perniciem esse Reipub: vestrā aspici-
 benefactricē, cuius opera isti vobis honores obti-
 gerūt. Alijs quidē in Ecclesiā ad populū, vera Dei
 religione instituendum, alijs in Polytia Seculari,
 exequendæ Iustitiæ, & publicæ tranquillitatis pro-
 curandæ causa. Cur non illā potiūs ijs honoribus,
 quibus insidiatricē vestrā afficitis, quæ vos tot ma-
 ximis beneficijs locupletatos, ex hominū fece ere-
 xit, & in hac luce, atque speculo collocavit: sed
 prostrata iacet, clamat vim, nec adest qui manum
 porrigat: qui occasu tam fæde vindicet, planè om-
 nes Reipriuatæ, & vobis ipsis colendis & alendis
 dediti. Omnes vos Deum, in desideria cordis ve-
 stri, spuriam & nefarij ruētes dereliquistis. Quidē
 non iustē, ille vos vicissim derelinquet, & in exem-
 plum vniuerso Orbi, fædæ vastationi relinquet. Et
 nisi iam ergā me vestros animos mutaueritis? Ec-
 ce hæc dicit Dominus, domus vestræ desertæ, de-
 solabuntur, sicut in vastitate hostili, iniqui sunt
 cœtus vestri, quos odiuit anima mea. Propterea,
 cum extenderitis manus vestras, auertam oculos
 meos à vobis, & cum multiplicaueritis orationem,
 non exaudiā. Manus enim vestræ sanguine ple-
 næ sunt. Quomodò, facta est meretrix terra fide-
 lis? plena iudicij. Iustitia habitauit in ea, nunc au-
 tem homicidæ, principes infideles, socij furum, di-
 ligentes munera; sequentes retributionē, qui po-
 pulo non iudicant, ad quos causa viduæ non ingre-
 ditur.

ditur. Propterea dicit Dominus, quia ad iracundiã
 prouocastis me, gladius deuorabit vos. Orationẽ
TIMORIS DEL, luctus & comploratio omnium,
 quotquot aderant à Rege, inceptũ exceperat. Tã-
 dem in medio, & graui Senatorũ luctu, consurgit
SENSVS R VINÆ, & tam Regem, quã
 ceteros omnes, absterfis lachrymis, ad sumendos
 meliores animos adhortatur, ita benignum cle-
 mentem, & multæ miserationis, diuturna que ex-
 pectationis esse Deum, vt faciliẽ (inquit) mutet
 sententiam, si vos proposito meliore, nequitiam
 vitæ commutetis. Quòd dùm fiet admouẽdas esse
 manus labenti Reipubl: & sananda illius, tam ex-
 terna, quã interna, non minùs grauiora, quã
 magis periculosa vulnera. Rationẽ curandi, per-
 facilem esse, modo toto animo ad Rempub: acce-
 dant. Quibus exauditis **R E X**, cum Senatu assur-
 git, & alacritèr ad domum Reipub: procedit.

CAPVT DECIMVM
Q V A R T V M.

DVcentib⁹ Regẽ Senatoribus, tres eleganti for-
 mã virgines, obuiam venerunt, vestib⁹ intexta
 nomina ferentes; Prima **PRVDENTIA**, cum grã-
 di speculo. Secunda **TEMPERANTIA**, cum Cya-
 tho vini intacto. Hæ Regem & Senatorum, quanto
 potuerunt verborũ honore salutatũ, in eam propè

sententiã,alloquutæ sunt. Sollicitis vobis. de meliore statu rerũ, operæ preciũ facturæ videbamur, si præstò in partem aliquã sollicitudinis vobis adessemus. Sciebamus enim, nihil agi prosperi in eo consilio, à quo essemus absentes. Quamobrè cum de Repub: in suã formã restituẽda, negotiũ sit post eius nefandam direptionẽ, tot calamitates vos obruant, quæ post se trahentes extremũ exitiũ, non intellectu iam solo, sed oculis & manib⁹ ipsis percipiuntur, vt eadẽ viã recuperetis, quàm in eã sortem, deuenerunt res. Inprimis enitendum vobis est, vt omnem cupiditatem à Reipriuatã ad Rẽpub: (quod quidem omnium primũ & difficilimũ est conuertatis, eam fidem Reipub: seruetis eos honores statuatis, quos Reipriuatæ, tanto tempore habuistis, vt iam deinceps, tum in Comitijs, quàm cæteris actionib⁹, atque ad eò vbiq̃ue respub: priore loco habeatur. Respriuata verò vt ab ea tota pẽdeat atque illius magnificentia viuat, agnoscatque Rempub:, non secũs atque famula dominam, illius causa, quicquid agit, agat, temporis quod reliquum est, ad proprias sibi concessũ operas, existimet. Deindè ea, quam vobis adijcimus RESIPISCENTIA (stabat tum ab illarum tergo virgo, poenitenti similis) recipienda est. Quicquid enim à vobis hæctenus licentè & nequiter admissum est, illa diluet, numèq̃ue iratum placabilius reddet: Quod si fuerit factum, non difficultè poterit veni-

A P O C A L I P S I S

re in manus, quod in tanto desiderio est, suo loco futura sunt omnia; Respub: planè conualefcet, quæ in hoc Christiano Regno, Religione & Iustitia nititur. Vtrùm quia non benè seretur vtile frumentũ, vnde non fuerint eieci sentes, & segnis carduus, vt succedere meliora possint, vt in eo vestro cursu, omnia impedimenta recedant, agendũ vobis erit, malam effrenẽ Licentiã sequutã, omnibus rationibus euelli, & cõmissõ, veluti collatis signis, certamine, victrices virtutes in sua loca restitui. Conuerterent in se, omniũ ora virgines, non eratque dubiũ, omnes desiderio vidẽdæ sanæ Reipub: teneri; nihilque iam in maiore expectatione fuisse videbatur, quàm modum reperiri, quo eadẽ (de quibus toties dictum est) mala de medio tollerentur. Sed in deliberatione eius rei, aliquantis per adhuc versabantur, donèc vir quidam medicus eius nomen **CHARITAS**, cum administro suo **CONSTANTE**, Regis iussu, quoddã antidotũ, auræ proxidi inclussum, Reipub: adferret; qui de industria, ante ostiũ illius domus substitit, vt qui circumstabant, inscriptionem pixidi impositã, legere facilius potuerint. Quæ talis fuit.

O felix hominũ genus.

Si vestros animos amor,

Quo cœlum regitur, regat.

Hoc erat & intus, quod exterius sanabat pharmacum, cum quo ad Reipub: ingressus erat.

CAPVT DECIMVM QVINTVM.

DVM suspensis animis multitudo staret, cupida audiendi, quid de Reipub: valetudine, medici referrent, processit è cubili Reipub. adulta virgo, à deo nobili & eximia forma, vt quocunq; incedebat, conuerteret in se omnium oculos, quæ toto illo tempore, quo Licentia in eas partes peruaserat, illius se nomine venditans, nusquam apparebat. Nomen illius Græco & Latino idiomate inscriptum erat ELEVTERIA ET LIBERTAS, Ob id fortassè, quòd apud eas gentes, atq; adeò, in omni rectè constitutâ Repub: semper in maximo precio fuit. Hæc Regem confidenter accedens, accuratiore eum, & liberaliore quam aliarum sermone, allocuta est. Respub: inquiring, Domina mea, volui me, tibi Rege optimo, non nihil de sua valetudine referre: valere se, illa, melliusculè ait, iamque ad se rediisse, vbi hoc antidotum, quòd illi miseris, delibavit. Aitq; tibi gratias, quòd tam efficaci remedio, eius debilitatem attrigeris. Quòd si illi ex animo faues, & diuturnam illius valetudinem esse vis, petit eam Campanam, quæ ante limen ædium Iustitiæ pendet, te iubere pulsari, hoc enim solum ad perfectam sanitatem suam, desiderare, videtur, Reflexit Rex oculos, viditque,

Non vanam eius postulationem esse, vbi Campanæ inscriptionem consideraret **LE GES** & pistillum in terra iacens, quod à multis annis abreptum in puluere, densâ rubigine cõlumbatur, hanc inscriptionem in se retinens **E X E Q V V T I O**, illigato itaq̃ue pistillo campanæ pulsum fieri mandar, vt votis Reipub: satisfaceret. Quem pulsum, magna pars Senatorum confusa, atq̃ue in certa animi, indignanter ferebat. Sed vbi à libertate obseruari suos vultus animaduenterunt, consternationē animi, quadam lætitia dissimulârunt.

**CAPVT DECIMVM
S E X T V M.**

Confestim turma quædam aduentare cæpit, duce **SANA MENTE** viro vt iudicare poteram prudenti, & priusquam locū pugne tenuisset, instructâ acie veniebat, missoq̃ue Feciali, hostes latè vagabundos, à prædis ad pugnam, vt ea illustrior esset, id legit, ac euocat, præferre illi primùm præsentēs animo, & magis ira, quàm consilio arma capere. Quàm vis autem numero superiores essent hostes, tamen cum eum Imperatorem vidissent, quem nihil temerè acturum confidebant, iâ animo conciderant, præsertim, quod apud se nullum ducē agnoscebant. Sed vt nemo cuiquâ obtêperare didicerat, more barbarico, omnes duces

esse volebant. Hostiū hi fuerunt, LICENTIA,
 eques, tādē tres Æquites AMBITIO, AVA-
 RITIA ET LVXVS, Periurium, Adulter-
 ium, & Libidines, Homicidium, & Innocentiæ,
 oppressio, pedites. Postea tres Equites, Amititia
 simulata, Odium intestinum, & inimicitia apertæ.
 Postremò Curiositas, Dubitatio, Error, Hæresis,
 Profanitas, Impietas, Blasphemia & Atheismus.
 Ex nostris partibus fuerunt, Disciplina, Iusta pos-
 sessio, Frugalitas, Vfus bonus diuini nominis Cō-
 tinētia, concordia, Defensa innocentia. Item,
 Vocatio, Certitudo, Scientia, Doctrina Ortho-
 xa, Sanctimonia, Pietas, Benedictia, & Theose-
 bia, Aduentus Charitatis, ita friget hostiū animos,
 vt pallore confessi, timorē pro victis semet habe-
 rent, præsertim, cum exultantis charitatis, vocem
 audirent hanc, VBI CHARITATIS IGNIS INCENDIT,
 SECTIO NULLA ESSE POTEST: NIHIL ADVERSI ACCI-
 DERE POTEST, SICVT IGNIS SECTIONEM NON ADMIT-
 TIT, VINCITE ME PRÆSENTE ET IUVAN-
 TE. Interea, tuba cecinerunt, & in omnes, felicitis
 belli exitus intercusitant, hâc illâc: Leuitatem E-
 quitum: Eques, Constantia omnium primūm ha-
 sta adortam, equo deturbauit, & interemit. Con-
 clamatum simul est, & acies, in aciem immissa.
 Opposita Licentiæ Disciplina, Ambitioni mode-
 stia, Auaritiæ, Iusta possessio, Luxui Frugalitas,
 Periurio vsus boni diuini nominis, adulterio & Li-

bidinibus, Continentia, Homicidio, Concordia, Oppressioni Innocentia, Defensa eiusdem. In Amicitiam simulatam, Odium Intestinum, & in inimicitias apertas, sola se coniecit CHARITAS, Curiositati; vocatio, Dubitationi, Certitudo, Errori, Scientia, Harasi, Doctrina ORTHODOXA, Profanitati Sanctimonia, Sacrilegio, Reuerentia, Impietati, Pietas, Blasphemiam Benedicentia se se opposuit. Atheismum verò Gigantem, qui leuum cornu tenebat, Theosebia virgo, ausa viro concurrere, animo se fundit, & interemit. Non dubia victoria sequuta est, inter hostes, fugæ locus non erat, omnia ferrè cædes obtinuit. Spolia lecta, ad domum Iustitiæ, delata sunt, vt inde, quæ quisq; sua agnosceret, repetere posset. LICENTIA itaque, cum excussa multitudo, sola superesset, & fuga se defendisset, è Christiano illo Regno, ad barbaros profuga, irreuocabili se exilio multauit. Nam in communi lætitia, & gratulatione omnium, nubecula collecta, ab Oriente cœlum subito intonuit: & sola malorum superstes hydra, quæ cæcitatem, bellum, pestem, famem, seruitutem, euerisionem, seu excidium, desolationem, finem & interitum, atque infamiam sempiternam, inscriptionibus suis prætendebant, iecto fulmine, deflagrauit. Ne autem in locum Hydræ, extremi mali, desideraretur aliquod bonum, quod res vera, antitesi imperfectæ, & veræ prosperitatis statû

adduct.

adductas ostenderet, deuolauit de cælo adolescens,
 nitore Angelico, nexus talaria pennis; formâ angu-
 stiore humanâ, cum inscriptione POLYDORVS
 nihilque fatus, subridens modicè, seipsum spectân-
 dum, & amandum præbuit, quid sibi veller, inscri-
 ptiones abundè loquebantur. Oculi ferebant I L-
 LUMINATIONEM pedes STABILITATEM
 in sinu CONSERVATIO erat, in ore PAX in
 collo AVREA LIBERTATIS CONDITIO, in
 præcordijs SALVBRTAS, in ventre VBERTAS,
 in lumbis INTEGRITAS, in corde Diurnitas,
 Quem Iuuenem, vbi vidisset RHAMNVSIA vin-
 dex, remque omnem, iam ita esse confectam, vt
 nihil, quod ampliùs puniat superesse possit, ad su-
 peros auolauit, terrasq; reliquit.

CAPVT DECIMVM. SEPTIMVM.

POSTQVA Mea, hoc quo dixi Ordine per-
 acta sunt, in conspectu Regis & Senatorum, in-
 gressa est fæmina, vltra modum audax sed ingenua,
 homine REPETICIO BONORVM REIPVB-
 LICÆ. Vacuum hæc, latumque saccum, manu
 ferebat, cum quo ita singulos obibat, præsertim,
 quos non sine fructu, adiri posse putabat, vt va-
 cua non recederet LIBERTAS illi semper in ore
 NECESSITAS REIPUBLICÆ DEFENSIO,

A P O C A L I P S I S

cætera non memini quæ fuerunt. Huius aspectû , multi quidem refugiebant , ob moleſtam hanc , & in ſolitam exactionem , tamen poſt multas detractiones , viſti blandicijs illius , vt ſexus hic amabilis eſt & perſuaſionibus potens , oratio , in eam formam incurrerunt ; collatum eſt ad neceſſitatem. Nondum elato , ſaccis recondito auro , aduenit ſæmina , benigniore quàm REPETITIO vultu , nomine MODERATIO , quàm duæ cõmitabãtur ancillæ , non iam illæ binonimæ , aliud fronte præſeferentes . aliud tergò occultantes , ſed ſinguliſtãtum , ſingulæ cõſignatæ nominibus MERITA ET DIGNITAS. Hic de monſtrantibus & ducentibꝰ , MODERATIO . vnum quemque , pro cuiuſque merito & conditione ditabat . Tanta ruruſum orta eſt lætitia omnium , vt obliſi planè Repetitionis illius viderẽtur . Quæ vbi peregit munus ſuum , repetitio accerſiuit duas puellas , nomine POTENTIAM ET DEFENSIONEM aurumque opulenter congeſtum , earum fidei ad ſeruandum & diſpenſandum , cõmiſit . Quòd ille protinus acceptû , ac cathenis incluſum , magnâ diligentia recondiderunt ? Exhibitoque Regi , & Senatoribꝰ honore , ſuo ordine , vt ingreſſæ , erant , foràs exiuerunt .

CAPVT DECIMVM
OCTAVVM.

HÆC vbi sunt facta, Rēpub: ita conualuit, vt
 nulla amplius medicina, indigere videretur.
 Ipsa quoque Relligio clauēs in manus accepit, an-
 tēa sibi nefariē arreptas, Similiter & Iustitia, bilā
 cem integram, saluumq; & expeditum ensem assū-
 pfit, suoque loco, quæque confedit. Tranquilli-
 tatis itaque, & cōmodi gratia, trigeminæ illæ sor-
 res, Pilentum Reipriuata, cui quadrigæ, POPV-
 LARITAS CONFUSIO TVRBÆ, CALAMI-
 TAS, erant iunctæ, adduxerunt; & illis expulsis,
 alios illi copulârunt, videlicet. PRINCIPATVM,
 ORDINEM TRANQVILLITATEM & FELI-
 CITATEM, currumque ipsum, triumphalibus
 coronis adornauerunt, & Rēpub: cum Relligio-
 ne, & Iustitia, cum exultantibus tripudijs, in cur-
 rum impositam, circa omnia aulæ ædificia vehē-
 dam, præceperunt, Relligioni dantur sex victrices
 ancillæ VOCATIO, CERTITVDO, SAN-
 CTIMONIA, PIETAS, BENEDICENTIA &
 THEOSEBIA, Iustitiæ verò quatuor. DISCI-
 PLINA, MODESTIA, IUSTA POSSESSIO,
 ET FRVGALITAS, Cæteræ verò, communes vt
 essent, institutum est. Rēpublicam cum sorori-
 bus, lætissimo: spectaculo ducere incipiunt. Antei-
 bant Regem tres in auratis panoplijs viri, quorū
 nomina, SAPIENS, IYSTVS, CLEMENS,
 Senatū verò itidem tres, FIDVS, CONCORS, &
 PRVDENS. In processione præter hominum præce-

dentium & sequentium cateruas, animaduertis Res-
 publica spectatum numerum adolescentium, tamen pal-
 lentem squallore, & media inscriptione STVDIOSI,
 de altera verò curus parte, viros plurimos & iuue-
 nes, bello idoneos, cum inscriptione MILLITES. Ho-
 rum itaque primum, studiosos, hac voce aggreditur.
 Quid vos tam laceros, pallentes, atque attenuatos
 aspicio, honesti iuuenes. Non hæc facies, non ista
 conditio vos decuit; assumite animos: venite mea
 spes, & vita, qui ut in toga, mihi vestram operam de-
 ditis, tot nunc studiorum causa, labores exhauritis.
 Viuite vestra sum, in vestro sinu, vbi matueritis,
 lata & libens quiescam. Deinde, & milites ad huc
 modum cõpellat. Quo autem vos charissimi nomi-
 ne appellem? aut quibus vos beneficijs afficiam?
 non inuenio. vos, cum sola essem, & ab omnibus
 derelicta, soli mihi superfuistis, qui pro me vestrum
 sanguinem fundere, non dubitastis, honestius du-
 centes in defensa vos oppetere, quam viuere domi
 desides, me relicta hic. At ego vicissim, non igna-
 ra mali, miseris succurere disco. Hoc sermone ab-
 soluto, iubet largiter, in vtramque partem, aurum &
 argentum effundere, ita ut & illi, qui spem abicere
 ceperant, currum alacres sequerentur. Prodicerat,
 & ventrosi quidam viri ABBATES, in quorum fori-
 bus, stabat inscriptio. FRUCTVS SINE LABORE, Hos
 itaque Respub: petijt, ab Episcopis in disciplinam
 redigi, ut aut doctos, piisque (quibus illi carere

videban

videbantur) viros, in suis claustris haberent; aut scholas educandæ honestæ inuentuti, & post Reipub: seruituræ, instituerent, Annuentibus Episcopis, vidit & quandam domum, inscriptam, **ACADEMIA**. In cuius foribus stabant multi spectatæ, cuiusdam probitatis viri, cum inscriptione tal: **LABOR SINE FRVCTV**, eos miterata, perijt à Rege, vt pro meritò, virtutum suarum, liberalius prouideantur, promittente Rege, non irritata fore postulata. Audiuit Respub: ægenorum hominum, per plateas iacentium, clamores, & eiulatus, quos tanquàm dehonestantes, illum suum statû, in domum inscriptâ **PTOHOLOGIA**, omnes cogi, illucque victu necessario prouidere mandauit. Qui verò ea prouisione, nolint esse contenti, sed & fidelibus gentibus scandalo, & nostris hominibus, dedecori esse pergant, vt adigat, è què Regno suo pellat. Cum Rex facturum se, quæ Resp: postulauit recepisset. Respub: ad domum Consilij aduecta, ab omnib:, cum summâ deuotione Deo immortalî, gratiæ sunt actæ, Demùm nomine Reipub: Regi & Senatoribus, status vtriusq; **CHARITAS**, breuibus & elegantibus verbis, gratias egit. Postea illinc recepta, in domum propriam, cum tripudio inuecta, aureo sedili, famulis sibi assistentibus consedit, Religionem & Iustitiam, cum ancillis earum, suâ sede collocatis. Quibus peractis, **REX** & Senatores, ac vniuersi qui aderant Reipub: filij,

exhibito illi honore, in luas quiq̄ue ædes abiuerūt. Quæ omnia vbi procurata sunt, ex tecti Reipub: altissimâ speculâ, fæmina quædam, nomine **FAMA**, subam inflauit, ita vt sonus, in remotas etiam orbis partes perueniret.

**CAPVT DECIMVM.
NONVM.**

ECcè autem diuertente cum Senatu, ad domum Consilij **REGÈ**, à gentibus aliquot misi Legati, qui de rebus illis, in tam florentē statum, adductis, famâ acceperunt, quam societas eius prouinciæ, à finitimis populis, ad tam præclarè, prius quidem institutam, deindè verò versatam Kempub: Relligionem què & Iustitiam recuperatam expetatur, ordine quisq̄ue pro more suæ gentis, Regi & Senatoribus exponūt: pulcherrimam se eam societatem ducere, cum ea gente, vbi nihil contra libertatem publicam admittatur, vbi nemini, præterquam Legi, & eius custodi Regi, obtemperetur, vbi placida **CHARITAS** omnium planè paternas voluntates fecerit, vbi seditione, vbi ambitione vaccent animi, nihil violentè, nihil crudelitè, nihil hostilitè, agatur, sed omnia ad institutum, æqui boniq̄ue disponantur, plane què cælestis Hyerarchiæ, pulchrū illum ordinem refe-

rant. Ut quemadmodum illam, obſingularem, &
 mirificum ordinem, diuturnam eſſe videmus, ita &
 hic florens, ſælix, ac diuturnus rerû omniû ſtatus,
 permanſurus eſſe videatur. Orant itaque, vt in eâ
 tranquillitatem, ſub eum Iuſtitiz, Fideiq; cultum,
 in ſuam ſocietatem, & vnum, ac æqualem Legû,
 Regis libertatiſque, quas omnes ferè orbis partes
 & dominia exuperât, participationē & cōmunio-
 nem ſe accipiant: Ceſſurum id, non ſuz tantum
 ſælicitati, quòd in eam ſocietatem gentis liberri-
 mæ, & nulli vnquam ſubiectæ, cooptati fuerint,
 verum etiam, cum decore ſecuritatis eorum, quod
 ſi receperint, hoc eſt eas gentes, quarum amicitia,
 nemini vnquam fuit pudori, & quarum opera, nec
 induſtriâ nec apparatu, ſit proſus infirma futura.
 Si enim virtus vnita fortior ſeiſpa diſperſa, non du-
 bium eſt, proſpera communicata, illuſtriora fore,
 aduerſa verò leuiora. Nec vllum fore, tam potē-
 tem hoſtem, qui prouinciam hinc tanta diſciplinâ
 domeſticâ inſtructam, tanta iuſtitia, charitate, &
 cōcordiæ præſidijs firmatam, tot ſociorum fide
 & magnitudine, vndiquaque munitam, laceſſere
 audeat, neque dubium fore, de victoria, difficili-
 ſus illi dici poſſe, quàm victoriâ potiri. Quin ſi quis,
 tam immanis hoſtium extiterit, qui bello cum alijs
 expleri nequeat, tamèn hoc eum oportere fieri a-
 nimo, vt in illos, aut nunquam, aut cum metu,
 moueat bellum, aut antè prælium, etiam ſe victû

76

intelligat. Hæc vnitatem bona adferre, & id prætereà sibi vendicari, quòd quæcunq̃e bona sunt, nisi vnum atq̃ue idem sint omnia, nihil haberent, quòd inter expetenda numerentur. Ac quemadmodùm bona, tùm primum, cùm vnum esse ceperint, optima fiunt, ita seorsim mala sunt, vnitatis sine vnionis adoptione, bona esse dicuntur. In hunc ferè modum Legati, breuia sed vtilia verba fecerunt, neq̃ue ea varia, irritauè Legatio fuit, sed assensu omnium approbata, & sine prorogatione, in diem sequentem, ne trahendo, res languesceret, datum responsum. Nec tamèn, ea res caruit, omni prorsus tumultu, obnubilat enim ad illum vultum Rethorica, quam ineptis iniquis, & longissimis suis disertationibus, negotium in dies plurimos, more suo, trahere volentem, eadem illa, quæ priùs ÆQVITAS cõpressit, & è medio abegit. Atq̃ue mox vbi hæc abacta fuit in medium ingressa virgo, excellenti & amabili vultu, producta à charitate cum libro vtrasq̃ue illas gentes, ad conditiones perpetui fæderis, amicitia & vnitatis, proponendas admonuit, cum inscriptione VNIO Proposita igitur vtrinque, accepta vtrinque, placentes, firmæ, ratæ, perpetuæ, & inuiolabiles pronuntiata, & libro VNIONIS vtriusq̃ue partis, manibus exposita & assignata, Libri inscriptio fuit, VOLENTEM AMARE NON OPVS EST LIGARE. Latiitaq̃ue Legati, amicitia, & conuen-

27
 tione eius prouinciæ, datis in fœdera dextris, tandem ad suos abierunt.

CAPVT VIGESIMVM.

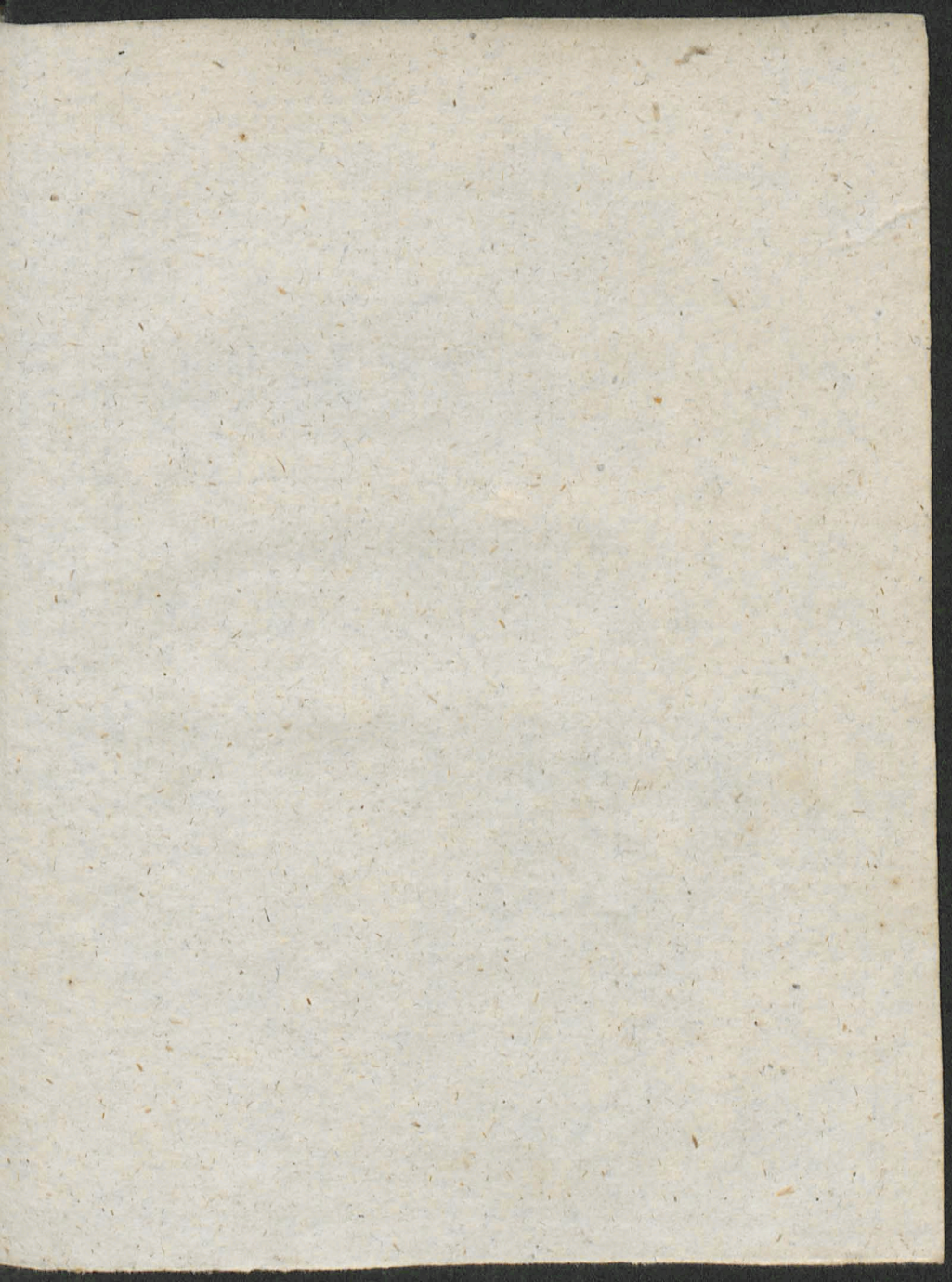
NEC mora, nostri fulgentibus armis induti, factoque tympanorum, & bellicarum tubarû sonitu, ex portâ agmine effunduntur, & castrametati, ita se comparant, vt hostes, qui ad momenta propiores erant, retrocedere rursus inciperent. Tria signa grandia habebant. Primum aquilla alba coronata cum inscriptione **FÆLIX ET LIBERVM REGNVM** Secundum aureum Phœnicem in flamma gerens, cum inscriptione **REX NON MORITVRVS**. Tertium, cornices ab omni cæli parte, in vnum conuolantes, præferebant, cum inscriptione **CONCORDIA ET AMOR MVTVVS FIRMISSIMUM MVNIMENTVM**. Qui sub eo vexillo erant, vnâ matre editi videbantur, coaspetu signi medij. Copiæ, ab occidentali mundi plaga instructæ, quas initio dixi, quasi irrita sua consilia sentientes, campo decesserunt, velut nunquã, in eam stationem reuersuræ. Similiter & illæ à Septentrione, viso eo signo, in quo erat amor mutuus (terribilis alioquin semper hostibus) abie-

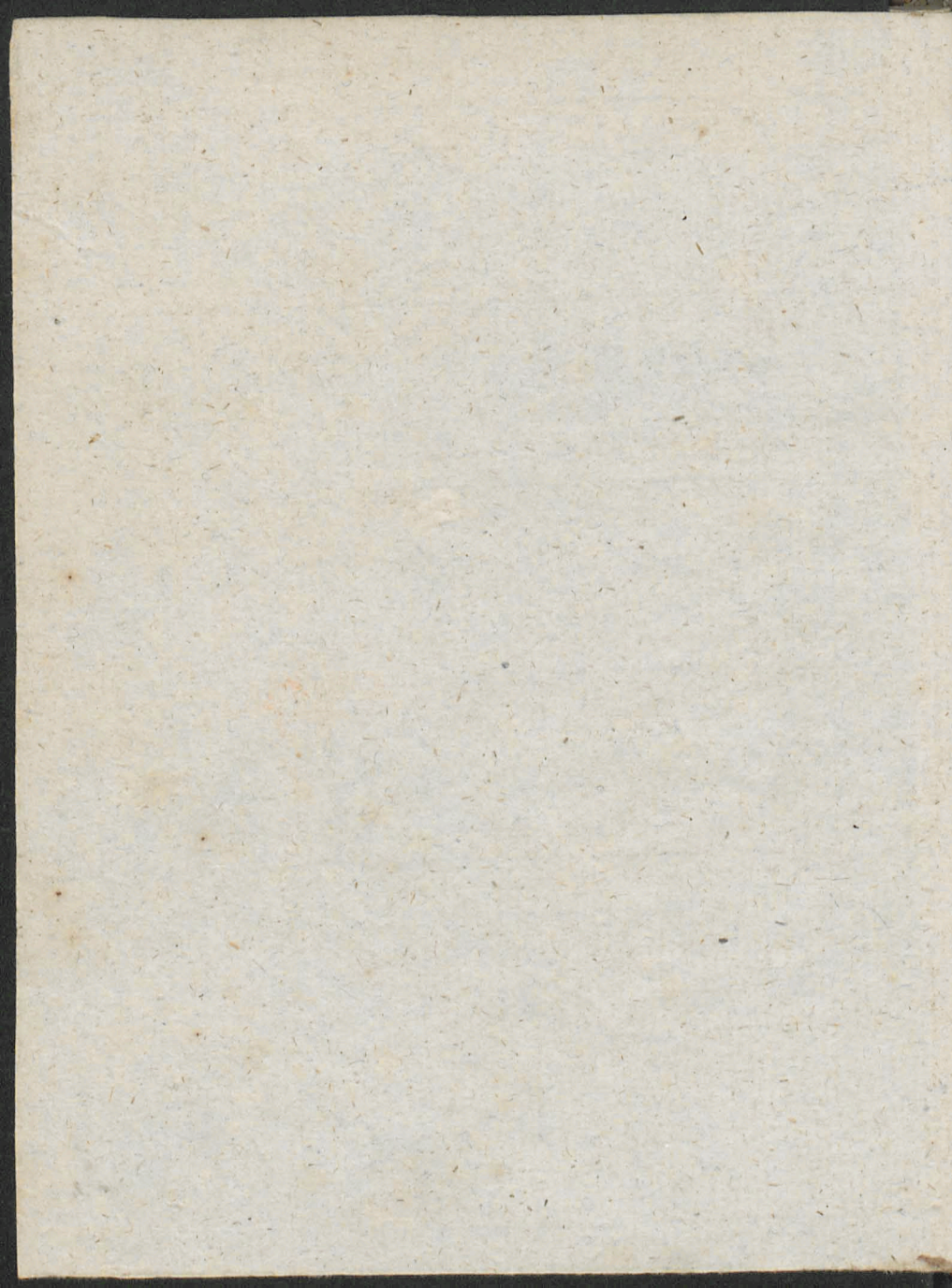
A P O C A L I P S I S

Etis animis & armis nec modicum ferentes impe-
 tum, fusæ fugatæ, ac intrâ fines suos redactæ sunt.
 Non secus & alij reconditis animis & conuersis
 signis, properè ex insidijs cesserunt. Paccatis igi-
 tur eo modo rebus, domum redeunt, inter ipsos
 mulier quædam, in manibus puellaria scura spar-
 gente nomine **VICTORIA**, à porta **SECVR-**
TATEM delent, proque illa **VIGILANTI-**
AM reponunt; & munimentis pro necessitate
 promissis passim facta & triumphos egerunt. Quo-
 rum ludis intercurrit Fæmina, rara & Insigni ad
 modum forma, amictu splendido & colla coronis
 redemita virentibus, præsentia sua & gratulatione
 lata & prospera omnia iucundiora efficit, nomi-
 ne **GLORIA PERENNIS**. Iamque ego
 ipse, voluptate spectaculorum fessus, plenus
 stupore, insistens prioribus vestigijs, ad
 naues perueni & eisdem nauibus,
 clementi aura in Patriam
 appulli.

7552
/ 0

1880

7552

3

